

блага дължимъ на нашите родители, на нашите деди и прадеди. Едно морално и неотменно задължение чувствуващите да пазимъ тия блага, да закрепваме и умножаваме тия родни съкровища. За да можемъ да сторимъ това, тръбва преди всичко да бъдемъ здрави.

Какъ можемъ да постигнемъ това?

Всичко въ живота, всичко въ природата се подчинява на строги, неумолими закони. Нищо случайно, нищо по прищъвка, на приумица не става въ природата. Човѣкъ се ражда, расте, крепне, старѣе и умира също по строго определени закони. Боледуванията, страданията, патилата дохождатъ тъй неминуемо, както неминуемо ще се запали, да речемъ, купа сухо съно, ако поднесемъ разгорена главня.

Най-сигурно пази здравето си и избѣга болестите онзи, който знае законите на здравето, който живѣе и изпълнява тия закони.

Науката, която ни запознава съ тия закони, която ги тълкува и ни учи, какъ да живѣемъ, какъ да се пазимъ, какво да правимъ, и какво не тръбва да правимъ, за да бъдемъ винаги здрави, силни и жилави, — се назова **хигиена**.

До скоро, рѣдко се приказаше за хигиената. Всѣки живѣеше, както му прилегнѣше и както сгодѣше. Заболѣеше ли, викаше близъкъ, познатъ или лѣкаръ и търсѣше помощъ и спасение. Лѣкарятъ дирѣха да се изпрак-

суватъ най-вече въ изкуството да лѣкуватъ. Като лѣкувачи тѣ и днесъ най-вече се ценятъ и въздвигатъ.

Ала животът се усложни. Всѣки денъ условията за поминъкъ, за прехрана ставатъ по-трудни. Нѣма вече леснотия. Има бълсканица, борба и трепgne, за да изкарваме коматъ хлѣбъ, за да се що-годе обуемъ и облѣчемъ. Паднемъ ли болни, мѣжно се привдигаме. Силитъ ни не достигатъ, за да се отърсимъ и съвземемъ отъ болестъта. Пѣкъ и докторската помощъ комай отстѫпя предъ несгоднитъ ни условия въ жилища, въ работилници, въ училища, въ канцеларии. Тя дори не стига до слабозаможнитъ. И какъ ще стигне, когато, за да добиемъ, тръбва да се лишимъ отъ суза наскажни нужди?

И ето човѣшкиятъ умъ се пробужда и потърска изходъ отъ това трудно положение и го намира **въ предвардването**. Днесъ вече за всички става ясно и разбрано, че по-добре е да се предвардва отъ заболѣване, отколкото да се лѣкувашъ. По-добре е да избѣгвашъ всичко, което може да уреди нашето здраве, отколкото да се оставяме да заболѣемъ, та после да търсимъ лѣкаръ и лѣкарства.

И зароди се хигиената, зароди се науката за здравепазенето. Отъ денъ на денъ тя все повече и повече се разработва, ширя и умножава съкровищата си. Хигиената става най-интересната и най-